

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/5/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116215790
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2116215790.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: T. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX/XX, S., t.č. bytom L. XX, S., o zaplatenie sumy 6.027,90 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 4.307,16 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 4.307,16 eura od 07.09.2013 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 130,- eur splatných vždy do 28-teho dňa v mesiaci až do úplného uhradenia dlhu, s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 42% trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne Consumer Finance Holding, a.s.) sa žalobou zo dňa 06.07.2016, doručenou tunajšiemu súdu dňa 08.07.2016, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 6.027,90 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 07.09.2013 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvorili spolu dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke evid.č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej celkovú sumu pôžičky 13.742,40 eura. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 96 mesačných splátkach v sume 143,15 eura. Do dňa spisania žaloby žalovaná uhradila z vyššie uvedenej zmluvy sumu 715,75 eura. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, pôvodný žalobca dňa 07.08.2013 listom vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Do dňa spisania žaloby žalovaná dlžné splátky neuhradila. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 6.027,90 eura. Pôvodný žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, pričom si neuplatnil zmluvnú pokutu, ktorá je evidovaná v priloženom prehľade splátok a úhrad. Ako dôkazy pôvodný žalobca predložil Zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX, Všeobecné obchodné podmienky (VOP), Predžalobnú upomienku zo dňa 07.08.2013, fotokópiu obálky, Prehľad splátok a úhrad, Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.09.2016, Podací hárok.

3. Uznesením č.k. 11Csp/5/2016-18 zo dňa 21.03.2017 tunajší súd pripustil zmenu subjektu konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a na jeho miesto vstúpila ako žalobca spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o..

4. Žalovanej bola žaloba s prílohami doručená dňa 31.10.2017, k tejto sa písomne nevyjadrila. Vyjadrila sa na pojednávaní, kde uviedla, že si je vedomá pôžičky, a že ju nespláca. Má veľa pôžičiek, chcela by požiadať o čo najnižšie splátky. Ako dôkaz o prijíme predložila výplatný lístok za november 2017.

5. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a žalovanou, okrem toho aj výsledkom elektronickej lustrácie žalovanej v Sociálnej poisťovni a výsluchom žalovanej (v zmysle § 295 CSP), keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil, pričom súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti, a zistil nasledovný skutkový stav: Právny predchodca žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.) a žalovaná uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi pôžičku vo výške 5.452,36 eura, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v 96-tich mesačných splátkach vo výške 143,15 eura. Ročná úroková sadzba a RPMN boli dojednané vo výške 32,00%, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 19,08%. Z článku 6 ods. 6.2 VOP vyplýva, že splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Z článku 6 ods. 6.4 VOP vyplýva, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. Z článku 12 ods. 12.2 VOP vyplýva, že klient ako aj spoločnosť sú oprávnení zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Žalovaná na uvedenú zmluvu zaplatila, vychádzajúc z Prehľadu splátok a úhrad, celkom sumu 715,75 eura. Predžalobnou upomienkou zo dňa 07.08.2013 vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo do troch dní. Výzva bola žalovanej doručovaná na adresu trvalého pobytu, z ktorej adresy sa vrátila odosielateľovi ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 03.09.2013. Žalovaná na výzvu nič neplnila. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka ku dňu 19.09.2016 postúpená zo spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. na spoločnosť žalobcu.

8. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

9. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

10. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

11. Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

16. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (2)

17. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

20. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

22. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zák.č. 250/2007 Z.z.“), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania, b) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

23. Podľa § 5b zák.č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

24. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

26. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Právny vzťah založený zmluvou o pôžičke je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 657 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z. a zákona č. 250/2007 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o pôžičke vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože jej bola poskytnutá pôžička za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a) a b) zák.č. 129/2010 Z.z.). S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

28. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o pôžičke, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Prístupujúcu ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba určením mesiaca a roku, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 143,15 eura bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Uvedené pritom nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keby z iných ustanovení zmluvy vyplývala výška úrokov a poplatkov. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu neobsahujú, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy. Rovnako v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj nie je uvedený výslovne a zrozumiteľne, pretože nie je zjavné, ktorý z viacerých uvádzaných údajov tomuto zodpovedá.

29. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právny predchodcom žalobcu žalovanej považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca, ktorý je v konaní aktívne legitimovaným z dôvodu postúpenia pohľadávky od právneho predchodcu, nemá nárok na zaplatenie úroku z pôžičky, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy pôžičky po odrátaní plnenia zo strany žalovanej.

30. K rozhodnutiu Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere súd nevytýkal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktoré sú ako náležitosti zmluvy o úvere upravené nielen v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a neuvedenie údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto aj v zmysle výkladu článku 23 smernice 2008/48, sa táto zmluva považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez úrokov a poplatkov.

31. Splátky pôžičky boli podľa VOP splatné do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná nasledujúci mesiac po uzavretí zmluvy (čl. 6.2 a 6.4 VOP). Vychádzajúc z toho, že poskytnutá pôžička 5.452,36 eura je bezúročná a bez poplatkov, z výšky splátky 143,15 eura, zo splatnosti splátok 20. deň v mesiaci s prvou splátkou splatnou dňa 20.11.2012, žalovaná mala povinnosť vrátiť sumu pôžičky v 39 splátkach splatných vždy 20. dňa v mesiaci počínajúc 20.11.2012 a končiac 20.01.2016, z toho 38 splátok vo výške 143,15 eura a poslednú splátku dňa 20.01.2016 vo výške 12,66 eura, t.j. $(38 \times 143,15 \text{ eura}) + 12,66 \text{ eura} = 5.452,36 \text{ eura}$. Z uvedeného vyplýva, že prvých 8 splátok splatných od 20.11.2012 do 20.06.2013, každá vo výške 143,15 eura bolo splatných viac ako tri roky pred podaním žaloby na súd (dňa 08.07.2016), a teda nárok žalobcu pri týchto splátkach je premlčaný.

32. Vyššie citované ustanovenie § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 OZ, a je treba aplikovať ho prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže žalobcom uplatnený nárok je národom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnúť na premlčanie ex offo, teda aj bez toho, aby sa žalovaná premlčania dovoľavala v zmysle Občianskeho zákonníka. Právna úprava v ustanovení § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je pritom ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu.

33. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

34. Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnúť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offo, na túto skutočnosť prihliadol, dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku žalobcu by nebolo možné mu uplatnený nárok pri prvých 8 splátkach pre ich premlčanie priznať, a preto súd žalobu v tomto rozsahu vo výroku II. zamietol, a síce pokiaľ ide o splátky splatné od 20.11.2012 do 20.06.2013, každá vo výške 143,15 eura, s výnimkou tých splátok, ktoré si žalobca z dôvodu ich úhrady zo strany žalovanej neuplatnil. Za premlčané považoval súd aj

uplatnené úroky z omeškania z týchto splátok, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

35. Pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania vo vzťahu k jednotlivým splátkam, súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 25Co/115/2016-146 zo dňa 26.07.2017, ktorý v obdobnej veci v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že „z obsahu pripojenej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 21.9.2006 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nesporne vyplýva, že plnenie úveru medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté v mesačných splátkach v počte 60 vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci vo výške splátky 1.091,- Sk, pričom prvá bola splatná dňa 20.10.2006 a konečná splatnosť úveru 20.9.2011. Je teda nesporné, že dané plnenie bolo dohodnuté v splátkach, bola teda naplnená hypotéza cit. ust. § 103 Občianskeho zákonníka a preto v danom prípade premlčacia doba jednotlivých splátok začala plynúť vždy odo dňa ich zročnosti, ako to správne zohľadnil prvoinštančný súd v preskúmanom rozsudku. Skutočnosť, že zmluva obsahuje i konečnú splatnosť dlhu, ako na to poukazuje odvolateľ, nijako nevylučuje, že ide o dohodu o plnení v splátkach podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Konečná splatnosť úveru musí byť v spotrebiteľskej zmluve uvedená na základe požiadavky zákona. Jej uvedenie v zmluve ale žiadnym spôsobom nemá vplyv na výslovné zmluvné dojednanie o plnení dlhu v splátkach.“

36. Ako už súd uviedol, v prejednávanej veci sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanej považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. S prihliadnutím na premlčanie prvých 8 splátok s príslušenstvom, súd uznal za preukázaný nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie 30 splátok vo výške 143,15 eura a poslednej splátky vo výške 12,66 eura, spolu 4.307,16 eura, t.j. nárok žalobcu na vrátenie nepremĺčanej nevrátenej istiny pôžičky, na zaplatenie ktorej sumy súd zaviazal žalovanú vo výroku I. rozsudku.

37. Keďže žalovaná peňažný záväzok včas a riadne nespĺnila, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovanej popri plnení istiny vo výške 4.307,16 eura i úrok z omeškania, nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 07.09.2013, nakoľko k zosplateniu úveru došlo dňa 06.09.2013, ktorá skutočnosť nebola v konaní sporná. Vychádzajúc z uvedeného a s poukazom na § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 07.09.2013. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu len na zaplatenie sumy 4.307,16 eura, bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Žalovaná sa dostala do omeškania dňa 07.09.2013, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,50%. Žalobca tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,50% (8 + 0,50 %) ročne zo sumy 4.307,16 eura od 07.09.2013 do zaplatenia.

38. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú len v časti o zaplatenie sumy 4.307,16 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 4.307,16 eura od 07.09.2013 do zaplatenia, preto jej vo výroku I. vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. zamietol.

39. Podľa § 232 ods. 2 až 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(3) Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.(4)

40. Vzhľadom k výške istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovanú a skutočnosti, že žalovaná podľa výsledku elektronickej lustrácie v Sociálnej poisťovni má príjem zo zamestnania v priemernej výške 777,- eur brutto, podľa výplatnej pásky za mesiac november 2017 mala čistý príjem vo výške 633,86 eura, z ktorého jej boli vykonané zrážky, pričom na účet jej bola vyplatená suma 384,- eur, z jej výpovede na pojednávaní vyplýva, že má viacero úverov a pôžičiek, nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani motorové vozidlá, mal súd za to, že je dôvodné povoliť žalovanej splácať dlhu v splátkach po

130,- eur mesačne so splatnosťou do 28. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Pri uvedenej výške splátky bude dlh zo strany žalovanej uhradený žalobcovi v primeranom čase (v súdnej praxi ustálenej dobe 3 roky od právoplatnosti rozhodnutia), pričom na ochranu žalobcu slúži strata výhody splátok v prípade omeškania sa žalovanej s plnením čo i len jednej splátky. K výške splátky 130,- eur mesačne súd uvádza, že splátka v nižšej výške nebola možná, nakoľko nemožno od veriteľa spravodlivo žiadať, aby strpel uhradenie dlhu v lehote dlhšej ako tri roky.

41. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

42. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

43. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

44. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola zo sumy 6.027,90 eura s príslušenstvom priznaná suma 4.307,16 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 71% a hrubý úspech žalovanej 29%, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 42% (71 - 29). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 42% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).